

AFRODITE

Venus, Anadyomene

Afrodite er en græsk gudinde for kærlighed, skønhed og frugtbarhed, og som i mange fortællinger om gudinder og guder kom også Afrodite til verden på en utrolig måde.

Der er en del uenighed om, hvordan hun blev født, men ifølge en meget gammel fortælling kom hun til verden, da guden Uranus var blevet uvenner med sin søn Kronos. Guder nøjes ikke bare med at skændes og blive gode venner igen. Så Kronos skar tissemanden af sin far og kylede den i havet. Det satte gang i bølgerne, som skummede og brusede. Ud af det skum, som bølgerne skabte, blev Afrodite født. Hun steg op af havet og blev en gudinde. Derfor har hun fået tilnavnet ”Den skumfødte”.

Man sagde, at Afrodite var noget af en rebel, der selv ville bestemme alt. Der var ingen, der skulle fortælle hende, hvad hun måtte og ikke måtte, ikke engang gudernes konge, Zeus. Hun ville også helst have ret og var stædig nok til at få krige til at bryde ud for at få, hvad hun ville have. Hun blev rasende, hvis nogen gjorde grin med hende. Engang kom en mand til at sige, at han ikke troede på kærlighed. Det gjorde Afrodite rasende, og hun straffede ham, så han aldrig kunne elske andre end sig selv.

I gamle dage ofrede folk gaver til gudinder for at få noget godt til at ske i deres liv. Afrodite var gudinde for kærlighed og var elsket af mange. Hun modtog gaver af mennesker, der ønskede kærlighed, og hun hjalp dem næsten altid. Selv blev hun meget hurtigt forelsket i både smukke ting og mennesker, og hun havde så mange kærester, som hun havde lyst til. Når der var noget, hun kastede sin kærlighed på, ville hun omgående have det.

I en fortælling om Afrodite blev hun så betaget af den lille babydreng Adonis, der var det smukkeste barn, man nogensinde havde set. Afrodite tog ham til

sig, men der gik ikke lang tid, før hun blev så opslugt af den lille dreng, at hun helt glemte sine pligter som gudinde.

Meget mod sin vilje gik hun ned i dødsriget og bad gudinden Persefone om hjælp. Afrodite tænkte, at Adonis kunne bo en tid i dødsriget, indtil hun havde fået styr på sine opgaver. Men Persefone blev også straks betaget af den smukke dreng, så da Afrodite kom tilbage for at hente ham, nægtede Persefone at lade ham gå.

Afrodite og Persefone blev dødeligt uvenner, og jorden og dødsriget rungede af deres voldsomme skænderier. Til sidst fandt de dog ud af at deles om Adonis, og Afrodite måtte finde sig i at undvære ham halvdelen af tiden.

På den måde lærte kærlighedens gudinde selv, at hvis man elsker nogen, må man også kunne dele kærligheden til den person med andre.

